

Diakon Rune Holbæk om målet for diakonien i Ullern menighet:

Et fellesskap å invitere til - et fellesskap å gå ut fra

- I Ullern menighet har vi prioritert det fellesskapsbyggende arbeid som utgangspunkt for diakonien, sier soknediakon Rune Holbæk. - Som menighet ønsker vi å jobbe med fellesskapet innad på en slik måte at folk blir stolte av sin menighet og av den plass de selv har i den. Vi vil skape et fellesskap vi kan invitere mennesker til, et fellesskap å gå ut fra. Menigheten mangler verken virkemidler eller aktiviteter. Vi besøkte en kulturkveld i menighetshuset hvor flyktninger, asylsøkere og andre "nye" nordmenn var samlet sammen med menigheten.

Av Leif Kjell Askeland

Rune Holbæk er utdannet ved Diakonhjemmets høgskolesenter hvor han også var miljøarbeider ett år før han startet opp som soknediakon i Ullern i 1990. Godt forankret i kirken samarbeider han med helse- og sosialapparatet i bydelen og bidrar med sine tropper av frivillige til å utvikle ikke bare menigheten, men også dette lokalsamfunnet i Oslo vest. Et lokalmiljø gjennomskåret av tunge trafikkåre uten noe egentlig samlingssted. Som et kjede langs store ringvei ligger Rikshospitalet, Kirken, sportsplassen, sykehjemmet, Lilleaker med Prix og bensinstasjon og ned mot Lysakerelva det store handlesenteret CC-vest.

Menighetshuset som "grendehus"

- Faktisk er det her i menighetshuset folk lokalt finner sitt samlingssted. Her har også bydelsutvalget sine møter, forteller Rune Holbæk. Han liker tanken på menighetshuset som grendehus.

- Folk føler seg isolerte og mange er nyinnflyttede og trenger et sted å møtes. Et sted hvor det legges opp til at man skal lære hverandre å kjenne.

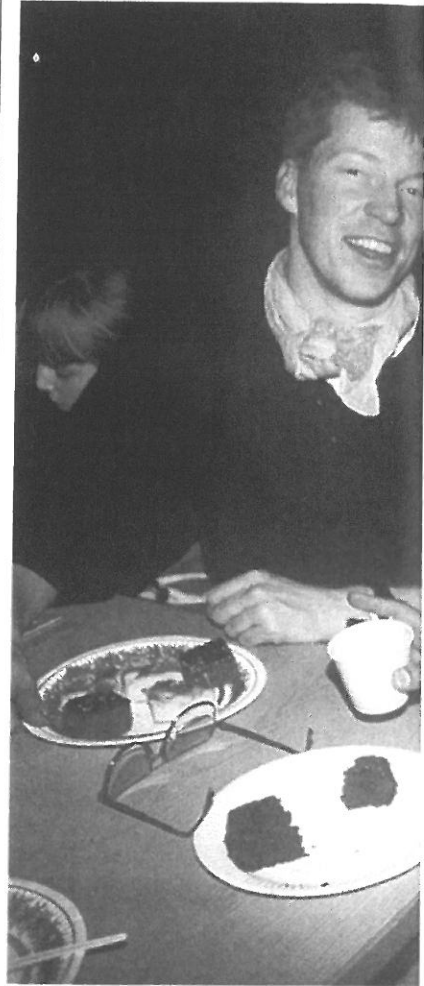
Samarbeid med asylmottak

En slik "arena" for kontakt og fellesskap er samarbeidet mellom menigheten og Bestum asylsøkeremottak som drives av Norsk Folkehjelp. For tredje gang på to år arrangerte de i november kulturkveld. Rundt småbord, store nok til å gi plass til mer enn en familie, var stemningen lett og uformell. Mellom innslagene gikk praten, unger løp litt til og fra. På kjøkken var norske kaker oppmarsjert i fin blanding med mat de fleste verdensdeler. På programmet før maten stod den eminente manns-oktetten "Octopus," latinamerikansk dans utført av en syvåring, sanggruppe fra Ten-sing, en kort appell fra en av medlemmene i "Ullern internasjonale fellesskap," instrumentaltrio fra Libanon og drama.

Kulturkveld

- Vi har hatt et godt og tett samarbeid med menigheten lenge, sier Nizam Tamim, informasjonsmedarbeider på Bestum Asylmottak. Han ledet kulturkvelden og viste seg også som en habil saksofonist i den velfylte menighetssalen.

- Formålet med samarbeidet er å utvide og styrke kontakten mellom beboere på asylmottaket og mennesker i lokalmiljøet omkring.

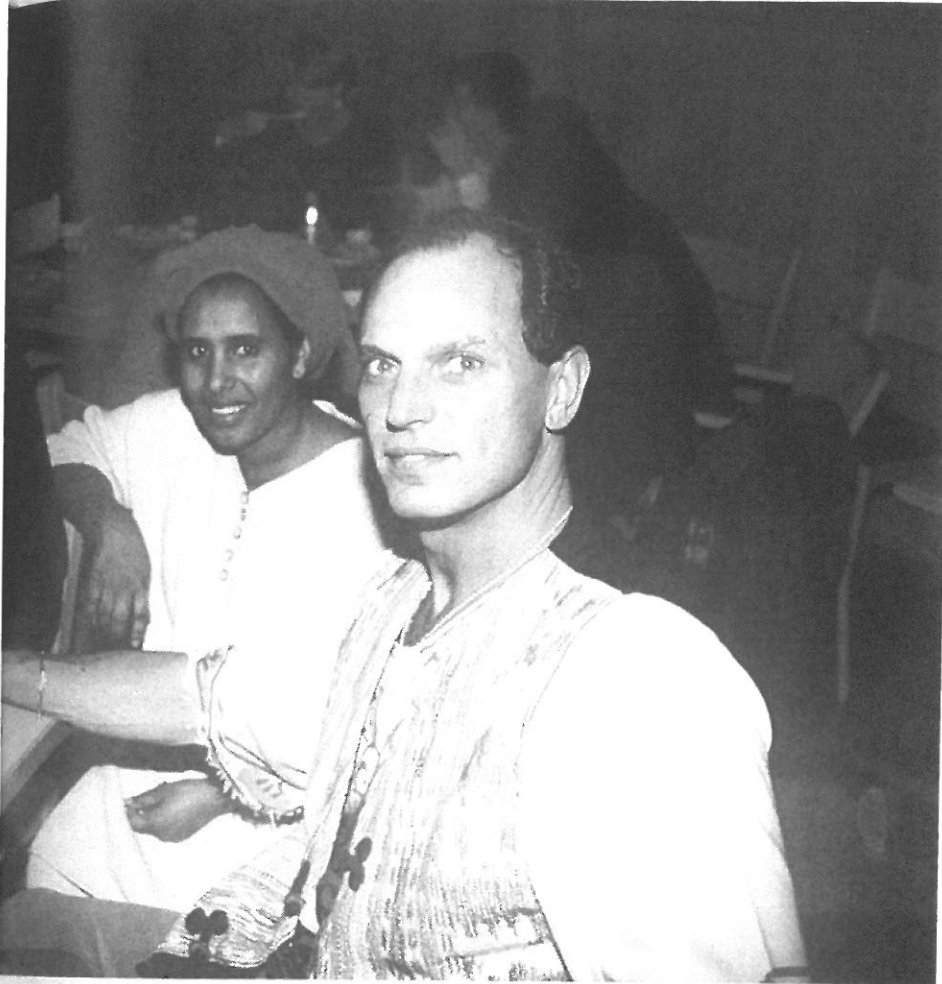
Et snaut hundretalls asylsøkere, flyktninger og andre mennesker møttes mellom Ullern menighet ved soknediakon Rune Holbæk (t.h.). Sado Ahmedin fra Eritrea (i midten) på asylmottaket i 2 1/2 år.

- Men hvorfor henvende seg til menigheten, det kunne jo vært like aktuelt å gå til andre frivillige organisasjoner, foreninger og lag?

- Det startet med at vi ble kjent med Rune Holbæk og frivillige i menigheten som var opptatt av asylsøkernes behov, og det utviklet seg naturlig et samarbeid, sier Nizam Tamim, som har arbeidet ved asylmottaket i 5 år. Selv er han libaneser og kom til Norge for 20 år siden.

- Beboerne på asylmottaket har ulike kulturelle og religiøse bakgrunn og kommer fra mange land, er det ikke et problem å satse så mye på samarbeidet med en kristen menighet?

- Det har jeg aldri sett på som noe problem. Jeg har ikke fått inntrykk av at det ligger et skjult religiøst formål bak det engasjement de viser. Det er kjempe hyggelige mennesker jeg møter, sier Nizam Tamim. Hans inntrykk er at kulturkveldene

De nordmenn i alle aldre møttes til kulturkveld i Ullern menighetshus. Et resultat av samarbeidet mellom Kirkens (t.v.) og Bestum asylsøkermttak ved informasjons- og aktivitetsmedarbeider Nizam Tamim som har mulighetene for kontakt med lokalmiljøet. Hun har sammen med sine fire barn bodd på

ikke bare blir "happenings," men fører til utvidet kontakt mellom beboerne på asylmottaket og dem som bor på Ullern. - De er stadig ute og besøker kjente, forteller han.

Betyr mye

- Samarbeidet med Ullern menighet betyr kolossalt mye, sier Trygve Solli, daglig leder for Bestum asylmottak. - Det betyr mye for å få til et sosialt nettverk mot det norske samfunnet for dem som bor hos oss, sier han og viser til at mange har bodd lenge på mottaket - opp til tre år. Han kan fortelle at de også har prøvd å utvikle noe i kontakt med andre i lokalmiljøet uten å ha lykket. - Skulle vi ønske oss noe i forhold til Ullern menighet, måtte det bare være at de var enda mer aktive.

Ullern internasjonale fellesskap

- En viktig medspiller i dette er "Ullern

internasjonale fellesskap," en samtalegruppe med utgangspunkt i kristen tro og stor vekt på det sosiale fellesskapet. Der møtes norske kristne, muslimer, katolikker fra Bolivia og mennesker fra ulike sider i krigen i det tidligere Jugoslavia, sier Rune Holbæk. Blant de fem "ansvarlige" fra menighetens side finner vi en hellener og en amerikaner, forteller Rune Holbæk.

Men de samarbeidende parter i menigheten og på asylmottaket tenker ikke bare på seg selv. De har en Makedonia-aksjon hvor de i fellesskap samler inn klær og andre effekter til Makedonia i det tidligere Jugoslavia.

Kveldsgudstjeneste og kantine

Sentralt i menighetens satsing på å utvikle fellesskapet er onsdagsgudstjenestene.

- Da samler vi 60 - 100 personer til gudstjeneste med lovsang, nattverd og

forbønn, forteller Rune Holbæk. - Gudstjenesten varer i halvannen time. Deretter møtes vi på åpen kantine i menighetshuset. Tiden er likelig fordelt med halvannen time også til det sosiale samværet.

- Her ønsker vi å samle mennesker litt på tvers av generasjoner, noe vi i stor grad lykkes i, sier Rune Holbæk og forteller at menigheten virkelig er i ferd med å få tak på sine unge; at mange finner et sted for sosiale tilhørighet og engasjement i aktiviteten rundt kirken og menighetshuset på Ullern.

Ungdommens hjelpetjeneste

- "Ungdommens hjelpetjeneste" er blitt ett flaggskip. Over tre-fire år har vi rekruttert 50 stabile ungdommer som påtar seg ulike oppdrag overfor eldre. Soknedia-konen kan konstatere at her er behovene store i en by hvor helse- og sosialtjenestene er under meget stort press.

Ungdommene har delt seg i grupper ut fra hva de ønsker å arbeide med, 30 er hjemmehjelper, 5 tilbyr hagearbeid og 15 stiller seg til disposisjon som barnevakt.

- De har fast timesats på kr 40. Det er ryddig og greit for begge parter og gir et godt utgangspunkt for den kontakten som utvikler seg mellom ungdommen og dem som får hjelpen.

- Uavhengig av det praktiske arbeidet, er den sosiale kontakten viktig. Her er det ikke bare de eldre som får. Ungdommene får svært mye igjen selv. Flere har på denne måten fått seg ekstra "besteforeldre."

Lunsjtreff for hjemmевærende

Betegnende for en diakons måte å arbeide på er hvordan Rune Holbæk startet opp, og nå holder i gang, faste lunsjtreff for foreldre som er hjemmевærende små barn.

- Når det dukker opp nye ideer fra folk i menigheten, eller ut fra hva jeg selv ser av behov, går jeg i bresjen for en periode. Under planleggingen bruker jeg mye tid på å få med samarbeidspartnere slik at nye tiltak hurtigst mulig kan komme opp og gå på egenhånd.

- Etter at ideen om å etablere et treffsted for hjemmевærende foreldre dukket opp, tok jeg den tiden som var nødvendig for å få med samarbeidspartnere. Etter ett år fikk jeg til et samarbeid som inkluderte helsesøster og helsestasjonen, sier Rune Holbæk.

Nå har lunsjtreffene vært i gang med åpent hus i menighetshuset hver onsdag i et år. Husmødrene (for det er det det dreier seg om, selv om to menn også har vært innom) har selv tatt ansvaret. I en koordi-